

Min kära tvillingsyster!

Breven du sänt hem till flickorna ha vi tagit del av och vet ungefär lika mycket som dom hur ni har det där ute. Det är ju inget vidare. Att ni alls kan fortsätta! Ni är beundransvärda. När jag hämför era arbetsförhållanden med dem i Kongo tycker jag det låter ofattbart. Så bra ha vi det. Staten erbjuder sig samarbeta med oss och består långa stycken fiolerna medan vi består med personal. Denna personal är helt missionellt inställd och det menat staten är helt naturligt. Skollokaler och sådant är skattefritt osv. osv. Jag vet inte hur vi skulle kunna stå ut med att arbeta under era villkor. Nu tycker vi nog lite var här hemma att ni bör lämna Kina, då ni ändå inte kan rädga något av det materiella och verksamheten ~~är~~ lamslagas. Men ni kanske väntar bättre tider. Hur skulle det vara att under väntan på dessa bättre tider ni kom bort någonstans där ni kunde preparera er för de bättre tiderna då ni åter kan verka för Kinas frälsning. Ditt senaste brev ehuru skrivet i hoppets tecken talar tydligt om det hopplösa i den nuvarande situationen. Annars är det klart att Gud inte lämnat Kina åt dom som vill förgöra Hans folk och Hans verk. Men det är en annan sak. Gud skydde er och hjälpe er att finna vad ni just nu bör göra.

När dessa rader når dej är du nästan femtio år. Jag önskar dej det allra bästa den dagen för kommande dagar. Gud är vår stora tillgång. Att Han må bli för dej vad han vill vara för de sina det önskar jag av hela mitt hjärta. Komma vad som komma vill. I Hans hand är vi trygga och livet är värt att leva endast om Han kan sanktionera det, ge det sin välsignelse. Tänk att så små barn som du och jag blir femtio år. Det är ofattbart. Det är ju inte länge sedan ~~ni~~ vi gick i Lundén-ska. Och nu har vi ju barn som kommit mycket längre. Apropos barn så är ju Dollan i Amerika och snart kommer väl Roy dit också. Då vore det väl inte så dumt att ni komme dit med och fick vara där alla fyra ett tag?

Jösse är skral. Vi tog farväl av honom för en tid sedan, ett sådant där definitivt farväl. Om Gud inte gör ett stort under få vi inte se honom mer. Just i dag hade vo några rader från honom skrivna med något darrig stil /han som skriver så flott/. Han lyckönskar på David-dagen och önskar oss god resa. Vi har i morgon till Belgien och sen därifrån i september direkt till Kongo. Vår hemmavistelse har blivit ovanligt lång den här gången men staten fordrar ju så lång Belgientid att vi därigenom blivit försenade. Vi har kolonialkursen kvar där nere i Bryssel.

Hur tror du världen skall se ut när vi träffas härnäst. Det finns möjligheter till att den skall bli sämre men också att vi ska få se en ny värld, en ny blomstringstid. Mycket kan hända och det som händer sker så fort nu för tiden.

Du skall väl låta oss få veta genom Mølndal hur ni har det och så kan vi ge livstecken samma väg. Dom där hemma vet bäst hur meddelanden skall nå er.

Ån en gång vill jag lyckönska dej till de femtio åren. Jag vill be Gud att Han öppnar vägar för er dit Han kan skicka er till största gagn för andra. Hälsa Oscar så hjärtligt. Kalla honom ut till kusten så ni får vara i vatandras närhet. Gud med oss till vi ses igen. Din 50-årige
Tvillingbror.

Kära Hellen, $\frac{1}{2}$ timma innan vi ska ner till tåget för att fara till Belgien Men ett litet ord vill jag ha med för att lyckönska dig på högtidsdagen. Hälsa, välsignelse och lugn och ro önskar jag dig. I all hast

Lisa.